

РЕШЕНИЕ

№ 28870

гр. София, 17.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в
публично заседание на 19.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **5884** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 10а, ал. 4 от Закона за чужденците в Република България, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на О. Ф., гражданин на У. срещу отказ от 12.06.2025 г. за издаване на виза за дългосрочно пребиваване тип „D“ на Завеждащ консулската служба, при посолството на Република България в [населено място], Р..

В жалбата се сочи, че оспореният акт е незаконосъобразен, като издаден при допуснато съществено нарушение на административно-производствените правила и при несъответствие с материално-правни разпоредби.

На първо място се сочи, че волеизявлението на административния орган е издадено в противоречие с чл. 8, пар. 2 от Европейската конвенция за защита на правата на човека, защото жалбоподателят има право на личен живот, т.е. на установяване в страна, чието законодателство допуска упражняване на икономическа дейност. Предвид усложнената военна и икономическа ситуация в У., много предприятия там търсят възможности да изнесат бизнеса си в други държави, включително България, чрез откриване на търговски представителства.

В оспорения административен акт не е посочено защо органът е приел, че търговското представителство е регистрирано формално с цел изпълнение на условията за дългосрочна виза и разрешение за пребиваване. Видно от представените документи, О. Ф. е назначен за управител на регистрираното търговско представителство на чуждестранното юридическо лице „Сфера Про“ ООД и за може търговското представителство реално да осъществява функциите си, е необходимо представляващият го да получи разрешение за пребиваване в Република България.

Според жалбоподателя, са представени всички необходими документи за издаване на исканата

виза тип „D“, съгласно чл. 24, ал. 1, т. 6 от ЗЧРБ (в приложимата редакция, към момента на подаване на заявлението и на постановяването на оспорения отказ). Независимо, че от 2022 г. на О. Ф. е предоставена временна закрила, във връзка с войната в У., той няма статут на бежанец. Желаете да развива икономическа дейност и да се установи трайно в страната.

Посочва се, че основанието, на което е отказано издаване на исканата виза – чл. 17, ал. 1, т. 17 от ЗЧРБ е бланкетно, т.е. административният орган е длъжен да изложи съответни мотиви, каквито в случая липсват. Така на практика оспореният акт е лишен от мотиви и нарушава изискването за форма по чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК.

По време на проведеното по делото открито заседание оспорващият не се явява. Пълномощникът му адвокат В., поддържа жалбата. Не претендира за разноски.

Ответникът по жалбата, не се явява, не се представлява и не взема становище по жалбата.

Административен Съд С. – град, I отделение, 19-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

Със заявление, подадено на 11.04.2025 г. в Посолството на Република България в [населено място], Р., О. Ф., е кандидатствал за издаване на виза за дългосрочно пребиваване. Към заявлението са представени следните документи: 1. Копие от паспорт, издаден от компетентните украински власти, 2. Сертификат № 1162 от 20.03.2025 г., издаден от Председателя на Българската търговско-промишлена палата (БТПП), видно от който, в Единния търговски регистър на БТПП е вписано търговско представителство с наименование „Сфера Про“ ООД – неюридическо лице, без право на стопанска дейност, с адрес: [населено място], [улица]. Представители по пълномощие в Република България са О. Ф., А. М. и Г. Л., всички граждани на У., 3. Решение № [ЕГН] от 20.02.2025 г., на Председателя на Българската търговско-промишлена палата (БТПП), с което се вписва в Единния търговски регистър на БТПП търговско представителство с наименование „Сфера Про“ ООД – неюридическо лице, без право на стопанска дейност, с адрес: [населено място], [улица], със сфера на дейност: услуги и дейности за делови контакти: архитектура и управление на недвижими имоти, 4. Справка за съдимост, издадена от Министерство на вътрешните работи на У., видно от което за О. Ф. няма данни за привличане към наказателна отговорност, за издирване и за незаличена съдимост, 5. Удостоверение от 26.02.2025 г., издадено от „Интернешънал Асет Банк“ АД, видно от което О. Ф. притежава по сметка в банката 33 006 лева, 6. Договор за наем на недвижим имот от 14.03.2025 г. между Н. Н., като представител на О. Н., представляващ и управляващ „Форест Клуб Варна“ ООД – наемодател и О. Ф., като наемател, съгласно който наемодателят предоставя под наем свой собствен недвижим имот (апартамент) в [населено място], местност „Баба А.“ № 67, вх. 1, ет. 5, ап. 25 за срок от една година срещу годишен наем от 150 лв., 7. Декларация от Н. Н., като представител на О. Н., представляващ и управляващ „Форест Клуб Варна“ ООД, че предоставя адрес на пребиваване на О. Ф., като той може да бъде адресно регистриран на адреса на притежавания от нея недвижими имот, находящ се в [населено място], местност „Баба А.“ № 67, вх. 1, ет. 5, ап. 25, 8. Застрахователна полица за медицинска застраховка за чужденци, пребиваващи в България, издадена на името на О. Ф. със срок от 18.03.2025 г. до 17.03.2026 г., 9. Извлечение от регистъра на юридическите лица в Република Л. за вписването в регистъра на Акционерно дружество с ограничена отговорност „Б. Ф.“.

Разглеждайки подаденото заявление, компетентният административен орган е намерил, че чужденецът не е доказал целта и условията на планирания престой. Като допълнителен аргумент е посочено, че търговското представителство не извършва ефективна икономическа дейност. Налице са основателни съмнения, че търговското представителство е регистрирано формално с

цел изпълнение на условията за дългосрочна виза и разрешение за пребиваване.

Като доказателства по делото са приети Заповед № 95-00-26 от 16.01.2025 г., с която Министърът на външните работи, на основание чл. 34 от Наредбата за условията за издаване на визи и определяне на визовия режим, наричана за краткост по-надолу, само Наредбата, е определил длъжностните лица, които вземат решения за отказ за издаване на виза на основание чл. 10 от Закона за чужденците и Заповед № Ав-02-12/11.04.2024 г. на посланика на Република България в [населено място], Р., с която М. Е., завеждаща консулската служба, е определен да съставя, подписва и връчва на заинтересованите лица формуляри за отказ за издаване на виза.

Като доказателство по делото, във връзка с извършена по чл. 30 от Наредбата процедура от компетентна служба за административен контрол на чужденците при ОД на МВР, [населено място] е прието становище от 29.04.2025 г., от началник на сектор „Миграция”, при ОД на МВР, [населено място]. В същото е посочено, че при направените проверки в БТПП е установено, че „Сфера Про” ООД е имало оборот за 2024 г. от 1 034 000 гривни, с левова равностойност от 45 000 лв., което е крайно недостатъчно за изплащане на заплати на служителите и за покриване на режийните разходи на дружеството. Направен е извод, че „Сфера Про” ООД е осъществява ефективна икономическа дейност. Направен е извод, че крайната цел е търговските представители да се установят в България, при фиктивно изпълнение на предпоставките по чл. 24, ал. 1, т. 6 от ЗЧРБ.

Предвид на противоречивите данни, ОД на МВР, [населено място] е дала отрицателно становище за издаване на виза на О. Ф..

Видно от приетото становище на Заместник-Председателя на ДА „Национална сигурност”, агенцията не възразява срещу издаване на виза на О. Ф., гражданин на У..

Като доказателства по делото са приети, представените от Българската търговско-промишлена палата документи, във връзка с подаденото заявление за регистрация на търговско представителство на „Сфера Про” ООД.

Административен Съд С. – град, I отделение, 19-ти състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: по преписката няма данни за надлежно връчване на оспорения отказ на О. Ф., поради което следва да се приеме, че подадената директно в АССГ на 01.07.2025 г. жалба е в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна - адресат на индивидуалния административен акт, подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореният отказ за издаване на виза е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 34, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим (НУРИВОВР - приета с ПМС № 198 от 11.07.2011 г., обн., ДВ, бр. 55 от 19.07.2011 г., в сила от 4.08.2011 г.), съгласно който в случаите на отказ за издаване на виза на някое от основанията по чл. 10 от ЗЧРБ се съставя формуляр в два екземпляра по образец съгласно приложение № 7, който се подписва от ръководителя на дипломатическото или консулското представителство или от упълномощено от него длъжностно лице. В случая административният акт е подписан от завеждащ Консулската служба при Посолството на Република България в [населено място], Р., който е оправомощен да съставя, подписва и връчва на заинтересованите лица формулярите по образец съгласно приложение № 7 и № 8 към чл. 34, ал. 2 от НУРИВОВР.

Съгласно чл. 34, ал. 1 от НУРИВОВР не се издава виза на чужденец, когато е налице едно от основанията, посочени в чл. 10 от ЗЧРБ. За отказа се съставя формуляр по образец, който се

подписва от ръководителя на дипломатическото или консулското представителство или от упълномощено от него длъжностно лице. Във формуляра се вписват мотивите, като се посочва основанията за отказа.

В случая обжалваният административен акт е издаден в предвидената от закона форма. В отказа за издаване на виза са посочени както правните (чл. 10, ал. 1, т. 17 от ЗЧРБ), така и фактическите основания за издаването му - О. Ф., гражданин на У. не е доказал достоверно целта и условията на заявеното пребиваване. Като допълнителни основания е посочено, че търговското представителство не извършва ефективна икономическа дейност. Налице са основателни съмнения, че търговското представителство е регистрирано формално с цел изпълнение на условията за дългосрочна виза и разрешение за пребиваване.

В разглеждания казус е безспорно, че О. Ф. е подал искане за издаване на виза за дългосрочно пребиваване, на основание чл. 15, ал. 1 от ЗЧРБ.

След проведена процедура по чл. 30, ал. 1 от Наредбата, видно от цитираното по-горе писмо, обективизираща извършена от ОД на МВР, [населено място] проверка, дирекцията е възразила срещу издаване на виза, с мотиви, подробно изложени в цитираното по-горе становище.

Настоящият съдебен състав намира, че в хода на проведеното съдебно производство, жалбоподателят не обори изводите на административния орган, направени в оспорения отказ, в съответствие с дадените му указания по чл. 170, ал. 2 от АПК в определението за насрочване на делото.

Очевидно е в случая, че не се установява основаната цел, мотивирала О. Ф. да поиска издаване на виза тип „D“, за да се установи в Република България, което е основен мотив за постановяване на оспорения отказ.

По силата на чл. 15, ал. 1 от ЗЧРБ, виза за дългосрочно пребиваване със срок на валидност до 6 месеца и с право на пребиваване до 180 дни може да бъде издадена на чужденец, който желае да получи разрешение за продължително, дългосрочно или постоянно пребиваване в Република България на едно от основанията, посочени в този закон.

Съдът не намира за доказано, че дружеството, регистрирало търговско представителство на територията на страната, покрива изискванията чл. 24, ал. 1, т. 6 от ЗЧРБ (в приложимата редакция, към момента на подаване на заявлението и на постановяването на оспорения отказ). Според тази разпоредба, разрешение за продължително пребиваване могат да получат чужденци, които притежават виза по чл. 15, ал. 1 и са представители на чуждестранно търговско дружество с регистрирано, след проверка и оценка на представени документи относно икономическата активност и данъчната изрядност на чуждестранното дружество за период от две години преди регистрацията на представителството, както и на документи относно неговите планирани дейности, от Българската търговско-промишлена палата търговско представителство в Република България.

Видно от цитираните по-горе решение и сертификат за вписване на представителство на чуждестранното дружество „Сфера Про“ ООД в регистъра на БТПП, на определените като негови представители по пълномощие лица О. Ф., А. М. и Г. Л., всички граждани на У., се възлагат абсолютно идентични функции, свързани с регистрацията на търговското представителство, както и неговото представителство и управление. Този факт повдига въпроса, след като търговското представителство на „Сфера Про“ ООД не може да извършва стопанска дейност на територията на страната (видно от сертификата на БТПП) и на неговите трима представители не се възлагат функции по осъществяването на такава дейност, кое е онова обстоятелство, което налага дружеството да бъде представлявано на територията на страната не от едно, от три лица. В представения пред БТПП превод на извлечение от единния държавен регистър на юридическите

лица, е видно, че „Сфера Про” ООД извършва дейности в областта на архитектурата и отдаването под наем на недвижими имоти. Нито пред БТПП, нито пред съда бяха представени документи, доказващи в действителност извършването на реална икономическа дейност от страна на „Сфера Про” ООД на територията на У., за период от две години, преди регистрацията на търговското представителство. За да се приеме, че украинското дружество реално извършва стопанска дейност същото следва да има счетоводство, търговски договори, търговска кореспонденция с партньори, извършени плащания по сделки, електронна търговска кореспонденция и т.н. Същото, особено по отношение на търговската кореспонденция важи и за вписаното търговско представителство.

Доказване на наличието на икономическа активност, данъчна изрядност и планирани дейности, биха могли да обосноват необходимостта от присъствието на територията на страната на определените представители на чуждестранното дружество О. Ф., А. М. и Г. Л., всички граждани на У.. Липсата на доказателства за икономически дейности и за намерения за осъществяването на такива дейности не могат докажат достоверно истинската цел и условията на заявеното пребиваване в Република България. Представената декларация (л. 188) от управителя на дружеството Я. Д., с която се декларира за 2023 г. и 2024 г. суми на активите на дружеството, както обороти и печалби и загуби, по никакъв начин не може да служи за доказателство за реална и ефективна търговска дейност осъществявана от „Сфера Про” ООД. Тези обстоятелства биха могли да бъдат доказани при наличие на някои от изброените по-горе документи, безспорно съставяни от търговските контрагенти при осъществяване на сделки между тях и по повод на възникването и развитието на търговските им взаимоотношения.

Изложените мотиви важат в по-силна степен по отношение на доказването на данъчната изрядност на дружеството. Наличието на такава не е сериозно да бъде доказвана с декларация (л. 189) от страна на управителя му. Безспорно е, че данъчна изрядност означава дружеството да няма непогасени публични задължения, което се доказва с официални документи, издадени от съответните украински данъчни органи, каквито в случая липсват.

Като допълнителен аргумент в подкрепа на направения от административния орган извод за формалното регистриране на търговското представителство на „Сфера Про” ООД е заявения адрес на същото – [населено място], [улица].

Според становището на пълномощника на оспорващия (л. 88-94), представителството е регистрирано в една от най-емблематичните офис-сгради в [населено място], където на четири етажа се помещават офиси.

Безспорно е, че нито „Сфера Про” ООД, нито друго лица са собственици на някакъв самостоятелен обект в тази сграда, а тя изцяло е собственост на „Прима – 2000” ООД, видно от представения нотариален акт. Последното дружество е предоставило на търговското представителство на „Сфера Про” ООД, съгласно договора за заем за послужване (л. 104-105) безвъзмездно една стая, заедно с оборудването за срок от 18 месеца. Несериозно е да се приеме, че което и да е дружество, притежаващо офиси, отдавани под наем, ще предостави безвъзмездно помещение, наемът от което би могъл да му носи приходи. В договора не е конкретизирано нито отдаденото помещение, като номер, площ, етаж и т.н., нито е направен опис-протокол на предоставеното в него оборудване – компютри, мебели, осветителни тела и т.н., поради което съдът намира, че договорът е фиктивен и е съставен единствено с цел изпълнение на формалните изисквания за регистрация на търговското представителство на чуждестранното юридическо лице пред БТПП.

За пълнота съдът намира за необходимо да отбележи във връзка с релевираните доводи

за нарушение на ЕКПЧ следното.

С оспорения акт не се установява да са засегнати права на О. Ф., свързани с неговия личен и семеен живот. Гарантираните от чл. 8 от ЕКПЧ права са свързани с личните взаимоотношения на индивида между него и членовете на семейството му и по никакъв начин не обхващат правата за осъществяване на бизнес на територията на страна, различна от страната, чийто гражданин е той. Съдът потвърждава изразеното вече становище, че всеки случай се разглежда на индивидуален принцип и право на административния орган е да прецени кой от кандидатите отговаря на законовите изисквания за издаване на виза и кой не.

Според настоящият съдебен състав О. Ф. не доказва нито в хода на административното, нито на съдебното производство истинската цел, условията и намеренията за пребиваването си в страната, поради което следва да се приеме, че административният орган правилно е отказал издаване на виза тип „D“.

По изложените съображения съдът намира, че оспорения акт е издаден от компетентен орган, в предписаната от закона форма, при спазване на административно-производствените правила и в съответствие с материално-правни разпоредби и на целта на закона, поради което жалбата да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора на ответника се дължат разноски. Такива не са поискани своевременно, поради което съдът не дължи присъждането им.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, **Административен Съд С. – град, I отделение, 19-ти състав,**

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на О. Ф., гражданин на У. срещу отказ от 12.06.2025 г. за издаване на виза за дългосрочно пребиваване тип „D“ на Завеждащ консулската служба, при посолството на Република България в [населено място], Р.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република България.